N°. 29. **A°. 1841.**

ZATURDAG, den **10den APRIL.**

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 April 1841.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 2 dezer maand, no. 465 | 397, zijn op verzoek van de Voogden over den minderjarigen HENDRIK GOUDMAN, geboren op den 16 November 1819, aan dezen verleend, *Brieven van Meerderjarigheid.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST - KANTOOR.

De ondergeteekende brengt ter kennisse van het Publiek, dat Z. M. Fregat *AMPHITRITE*, gekommandeerd door den Kapitein ter Zee H. F. TENGBERGEN, de reis naar *Curaçao*, — en Z. M. Brik *DE GIER*, gecommandeerd door den Luitenant ter Zee 1ste klasse H. J. GALUP, die naar het Moederland, zullen aannemen; terwijl de Brievenmalen voor deze respective Bodems bestemd, op Maandag den *twaalfden* dezer, des voormiddags ten *negen* uren zullen gesloten worden.

Paramaribo, den 7 April 1841.

De Post Beambte,
A. P. TIRION.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 8 April 1841.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: GEORGE FRASER en ANNA MARIA IJSBREKER.

FRANZ JOSEPH BINZ en ESTHER GERHARDINA ARONS,

En

PIETER HENRY LODEWIJK KENSWIL en CATHARINA HENRIETTA ARONS; allen alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

MENGELWERK.

De Meisjes-dief.

Het is twee jaren geleden, toen de heer Rambert, in het kleine stadje C... woonachtig, en een der rijkste ingezetenen van het plaatsje, een vreemdsoortig bezoek ontving. Het was 's avonds 9 uur, toen de heer Rambert met zijne vrouw in het hoekje van den haard zat, terwijl hunne dochter zich onledig hield met eenige huishoudelijke bezigheden, toen er een postrijtuig voor zijn huis stil hield, en eenige oogenblikken daarna een bediende kwam zeggen, dat een vreemdeling, den heer Eduard Dudley den heer Rambert in zijne kabinet wachtte.

Mijnheer Dudley, zeide de heer Rambert, dat is wonderlijk; ik heb nooit met eenigen Engelschman zaken gedaan; ik heb zelfs niet den geringsten correspondent te Londen, te Edimburg, of te Dublin.... Wat kan die mijnheer Dudley van mij hebben willen?

— Het is zonder twijfel, zeide zijne vrouw, een jong mensch, die door Frankrijk reist, en welken uwen correspondenten te Parijs, het huis Robinet en compagnie, bij voorbeeld, u aanbevelen, wij zullen hem te eten vragen.

De heer Rambert, wiens koopmansgastvrijheid men aldus kwam opwekken, begaf zich naar zijn kabinet en bevond zich tegen over een zeer innemend jongmensch, frisch van kleur, met eenen kastanje-bruinen baard en zoo sierlijk gekleed, dat men zoude gezegd hebben, niet dat hij uit eene post-koets maar uit eene doos kwam.

— Wanneer mijne vrouw hem te eten houdt, dacht de heer Rambert, dan dient zij wel haar damasten tafelgoed voor den dag te halen en het porceleinen servies uit te stallen.

— Heb ik het genoegen den heer Rambert te spreken? vroeg de heer Eduard Dudley, met een Parijsch accent, dat het meest geoefend oor zoude hebben verklaard te komen uit de rue Vivienne, of de rue Richelieu.

— Ja, mijnheer! antwoordde de heer Rambert, terwijl hij hem de hand toestak, alsof de vreemdeling hem eenen wissel hadde ter hand te stellen.

— Mijnheer ik kom u om de hand uwer dochter vragen.

— Van Stephane! roept de heer Rambert verwonderd uit.

— Juist, van mejuffer Stephane Rambert, zegt de jonge mensch met de meeste koelbloedigheid.

— Maar, wie zijt gij, mijnheer, hervatte Rambert; door wien zijt gij mij aanbevolen? onder welken naam stelt gij u aan mij voor?

De heer Eduard Dudley nam een' stoel, ging zitten en antwoordde met de meeste bedaardheid:

— Wat mijnen naam betreft, mijnheer, ik heb mijn kaartje aan uwen bediende gegeven en gij moet hem dus kennen....— maar, ik begrijp, dat een vader eenige nadere inlichtingen verlangt! Ik ben Schotsch edelman, oudste zoon van een der voornaamste huizen van Edimburg..... Wel, mijnheer! mijn achtergrootmoeder was zeer gehecht aan de pretendenten. Gij hadt moeten zien, hoe zij, in haren tijd, *Charlies my Darling* zong.... Maar laat ik niet spreken over de Stuarts; gij ziet in mij eenen der trouwste onderdanen van hare bevallige majesteit, de koningin Victoria.... Ik bezit 1200 livres interest, 1200 livres sterling...— verstaan wij elkander? Ik ben geene partij om afgewezen te worden.

— Mijnheer.... inderdaad, antwoordde Rambert, zich buigende. Maar, kent gij mijne dochter? Zijt gij op haar verliefd?

— Ik, mijnheer, in het minste niet, ik heb haar nooit gezien.

— Maar, mijnheer! hoe moet ik dan uwe voorkeur begrijpen...

— Hoor, mijnheer! — De Engelsche meisjes zijn de schoonsten der wereld; maar ik houde niet van die soort van schoonheid; zij bekomen de uitmuntendste opvoeding; maar deze opvoeding is op eene wijze ingerigt, welke mij niet bevalt. Ik houde niet van Italiaansche schoonen, ik heb nimmer eene Spaansche vrouw gezien, die mij beviel, en wat de Duitsche betreft, deze hebben te veel overeenkomst met de Engelsche, kortom, ik wil eene Fransche vrouw trouwen.

— Mijnheer! ik bedank u, in naam der natie, voor deze voorkeur, maar.....

— Ik heb van uwe dochter hooren spreken, ging Eduard Dudley voort, te Parijs bij een' uwer correspondenten.

— Bij wien? vroeg de heer Rambert.

— Bij onderscheidenen, bij allen, zeide Dudley. Ik heb hare innemendheid, hare schoonheid hooren roemen en hare opmerkelijke eigenschappen, die zij van u en van mevrouw uwe echtgenoot heeft overgenomen, ik heb mijn besluit genomen. — — — ... Zijt gij niet rijk? vroeg hij den koopman.

— Vergeef mij, antwoordde de heer Rambert.

— Dat doet niets ter zake, zeide de Schot onbekommerd.

— Maar, hervatte Rambert, verwonderd over de vastberadenheid van dezen wonderlijken vreijer, wanneer mijne dochter u niet bemint?

— Wat raakt dat?

— Hoe? wat raakt dat? Zij zal u niet willen trouwen.

— Maar, zijt gij er dan niet nog? Weigert eene wel opgevoede dochter haren vader te gehoorzamen? Dat is goed in de romans, in de comedies, maar dat gebeurt niet in het wezenlijke leven, behalve evenwel in de familien, waar een zwak vader, eene veranderlijke moeder hun ouderlijk gezag opofferen aan de grillen der jeugd, maar uwe familie, mijnheer, behoort niet tot deze.

De eerlijke koopman zag den heer Dudley met beide oogen aan, hij vroeg zich zelven af, of deze innemende en geestige jonge mensch wel het volkomen gebruik zijner verstandelijke vermogens zou bezitten, of dat God, die hem rijkdom, schoonheid en zonder twijfel de gave van wegslepen had gegeven, in tegenoverstelling daarvan, hem de rede ontzegd had.

— Welnu, mijnheer! zeide eindelijk Dudley, stemt gij in mijn' voorslag?

— Mijnheer! antwoordde Rambert, hoe wilt gij dat eene vader zich op deze wijze verbinde? een onbekend mensch, die men op zijn woord gelooven moet.... en kan ik buitendien over mijne dochter beschikken, zonder toestemming harer moeder?

— Mogt die slechts de eenige verhindering zijn! antwoordde Dudley. De heer Rambert maakte van dit verlof gebruik, even als iemand die zich aan eene betoovering, aan eene verbijstering tracht te onttrekken. Men zegt, dat de vogel, op welken de slang hare blikken vestigt, van tak tot tak afdaalt, om zich daarna in den bek des monsters te storten, wanneer niet eenig voorwerp, wat het ook zijn moge, des vogels elektrieken val, waardoor hij wordt medegesleept, verbreekt en hij weder kunne wegvliegen. Alzoo; geloofde zich ook de heer Rambert, van zijnen stoel opstaande om voor een oogenblik het kabinet te verlaten, gered. Eenige minuten daarna was mevrouw Rambert tusschen haar' man en den heer Dudley gezeten. Deze vernieuwde zijne voorslagen. De goede vrouw staarde den jongen Schot met bewondering aan; zijn bevallig uiterlijke, zijne jeugd, zijne innemende manieren, — alles trof haar in den vreemdeling. Zij berekende in haar hoofd, dat een pond sterling in onze munt 24 franken geld, en somtijds meer. De heer Dudley nu had een inkomen van 1200 ponden, en twaalfmaal 24 maken 288; wanneer men bij deze som den bruidschat van Stephane voegde, dan maakte dit eene fortuin uit van 300.000 franken interest, eene fortuin om te wed-

[ve]reen met den prefekt, den onder-prefekt, den bisschop, den procureur des konings, den ontvanger van het departement, en den geheelen sleep van het bestuur, welke hem verduisterde.

Het was een huwelijk uit de Duizend en eene Nachten, maar voor eene moeder zijn de Duizend en eene Nachten, wanneer het eene eenige en beminde dochter geldt, geene vertelseltjes, de moeders, wanneer het op het belang harer kinderen aankomt, gelooven aan feën, genitssen en talismans. Mevrouw Rambert wierp hartstogtelijke blikken op haren bevalligen aanstaanden schoonzoon, en zij zweeg, niet uit voorzigtigheid of besluiteloosheid, maar uit vrees van te zullen ontwaken uit haren gouden droom. De heer Rambert vroeg zich zelven af, welk geloof hij slaan moest aan de woorden van een' vreemdeling, en hij vond in het verhaal van Dudley eene omstandigheid, die hem tot een blind geloof deed overhellen, — het was namelijk de geschiedenis van die achtergrootmoeder, die zoo dweepte met den pretendent, en van dat lied: *Charlies my Darling.* Zulke zaken worden niet verzonnen. Intusschen was het ongeduld van den edelen Schot naauwelijks te vreden te stellen, hij stond op, wandelde het kabinet rond, en bleef nu eens voor den heer Rambert, dan eens voor zijne vrouw staan. Zijn blik scheen te zeggen: — Welaan dan, beslist dan, het geluk en de fortuin uwer dochter is in uwe handen, grijpt de gelegenheid bij de haren aan, of zij zal u ontsnappen. — Intusschen hoorde men een zachten gil; de heer Dudley beijverde zich met zijnen stoel heen en weder te schuiven, en de hakken zijner verlakte laarzen op den vloer te doen dreunen.

— Welnu, zeide hij, gij wilt er u over beraden, dat is heel natuurlijk, ik zal morgen terugkomen.

Hij maakte eene nette buiging en verliet het kabinet, eenige seconden later hoorde men de post-koets afrijden.

Mijnheer en mevrouw Rambert alleen zijnde, raadpleegden inderdaad met elkander.

— Hij is gek, zeide de man.

— In het geheel niet, antwoordde de vrouw, hij is een orginele, alle Engelschen zijn zoo. — Ah, ik zie het reeds aankomen, mijnheer, gij begint te aarzelen, gij gaat uwe vrienden en uwe vijanden raadplegen, en die schoone jongeling zal een afkeer van het huwelijk krijgen; als gij besloten zijt, zal hij terugtreden; en hij zal het zooveel te ligter kunnen doen, daar hij mijne dochter niet gezien heeft; wij zouden daartegen niets kunnen inbrengen, onze eigenliefde zal gedekt en de eer van Stephane onbevlekt zijn.

— Vrouw, ik verzoek dat gij zwijgt, gij weet waarlijk niet, wat gij zegt. Kan ik mijne dochter uithuwelijken zonder naar Edimburg te schrijven? En daarenboven, zoo als ik aan den heer Dudley zelven gezegd heb, Stephane zal misschien het voorstel afslaan, het is mogelijk dat zij dezen Schot niet bemint.

— Gij scherts, man-lief, een' schoon jongeling niet beminnen, dat is onmogelijk. Ware ik meisje, ik zoude niet aarzelen.

— Gij zijt eene zottin, vrouw, de 1200 ponden sterling interest malen u in het hoofd, Stephane heeft meer verstand dan gij.

Intusschen alzoo sprekende, glimlachte de heer Rambert tegen zijne vrouw, en een belanglooze toeschouwer van dit tooneel zoude gezien hebben, dat de ponden sterling ten minste even veel uitwerking op zijne verbeelding hadden als op die zijner vrouw. Eensklaps treedt de bediende, die den heer Dudley had aangediend, de kamer met een verwildend gezigt binnen; het was de oude dienaar, die Stephane had zien geboren worden en wiens vrouw haar had opgevoed.

— Mijnheer, zeide hij, mejuffer is niet meer in huis.

— Kom, kom!

— Zij is vertrokken, men heeft haar geschaakt; het is een jongmensch, een Engelschman, die den slag toegebragt of voorbereid heeft.

— Daar hebt gij het nu al, riep mevrouw Rambert uit; zij zijn verliefd op elkander; ik was er zeker van. Hoe hebt gij kunnen gelooven, dat een man, die niet verliefd op mijne dochter was, zoude komen om haar ten huwelijk te vragen? Zij kenden elkander lang, en beminden elkander, en de tegenwerpingen van mijnheer Rambert hebben den verliefden Schot gedwongen tot eene.... Mijn hemel! ik weet, dat zij zullen gaan trouwen; dat mevrouw Dudley weldra de eerste vrouw der stad zal zijn; dat zij schitterende feesten zal geven; maar men zal ons voor belagchelijke ouders houden, wij zullen niet harmoniëren met onzen schoonzoon, en dit is onaangenaam voor eenen schoonzoon, die 100,000 kroonen intrest bezit. —

Rambert deelde niet in de overtuiging zijner vrouw: hij wist, dat eene dochter, die, ter wille eens vreemdelings, het ouderlijke huis verlaat, gewoonlijk half verloren is; en wat betreft die liefde, waarvan zijne vrouw sprak, hij geloofde er niet aan; hij wist zeer goed dat Dudley nooit te C... geweest was, het was dus onmogelijk dat de jongelieden elkander beminden, daarbij liet hij zich niet verblinden door zijne vaderliefde, Stephane was niet schoon, integendeel zij was zelfs leelijk, welnu, besloot hij, dan is de heer Dudley gek. Maar wat te doen, de policie kennis geven van deze schaking, de vlugtelingen nazetten? Dit was een gewaagd spel en zou zijne dochter ongelukkig kunnen maken, en men moest vooral in het oog houden, dat men in eene kleine stad woonde, waar alles bekend is, waar over alles gebabbeld wordt, vooral over hetgeen men aan de policie toevertrouwt.

De nacht ging in deze ongerustheid voorbij, en een weinig vóór het aanbreken van den dag vertoonde zich een persoon aan het bed van den heer Rambert: — het was de heer Dudley.

— Mijnheer! zeide hij tot hem, sta op, ik kom u berigten brengen omtrent uwe dochter.

— Mijne dochter, riep de vader uit, gij brengt ons haar terug?

— Nog niet, zeide Dudley, maar kleed u aan en kom in uw kabinet, ik moet u alleen spreken. Deze keer hebben wij mevrouw uwe wederhelft niet noodig.

Toen zij onder vier oogen waren, nam Dudley het woord op.

— Mijnheer! zeide hij, uwe dochter is in mijne magt, terwijl ik hier gisteren avond met u sprak, terwijl ik u vermaakte door met u te beraadslagen over een voorgewend huwelijk, ligteden twee mijner vrienden, of medepligtigen, als gij wilt, uwe dochter op. Ik ben een dief, en ik moet 30,000 franken van u ontvangen, of ik behoude juffer Stephane. Wij zijn met ons drieën, zoo als ik u zeg, ieder krijgt dus 10,000 franken van u.

— Hoe, gij durft!...zeide de heer Rambert.

— Ja, zeker! antwoordde Dudley, en zoo gij een enkel woord kikt, verbrijzel ik u het hoofd met dit pistool, en daarenboven is de partij, welke ik u, in uw geval aanbied, de beste voor u te kiezen, bedenk slechts dat Stephane den nacht bij ons doorgebragt heeft.... wij hebben evenwel hare onschuld en deugd geëerbiedigd.... nu de beproeving was niet zwaar, zij is niet schoon, — maar wie zou willen gelooven, in de kleine stad die gij bewoont, dat wij een meisje van nog geen 20 jaar, leelijk of niet, werkelijk geëerbiedigd hebben? Van den anderen kant, weet niemand in de stad, behalve gij, uwe vrouw en een bediende, die peet vader is uwer dochter, iets van deze schaking. Geef mij 30,000 franken, voor het aanbreken van den dag en het ontwaken der inwoners, is uwe dochter weder hier, zonder dat iemand de plaats zal kunnen vermoeden, waar zij den nacht heeft doorgebragt. Wanneer gij weigerachtig blijft, geef ik u haar niet dan na 8 dagen terug, en verspreid ik het geval links en regts, welnu mijnheer?

En de dief, die zich maar niet uit het veld liet slaan, zat gerust op den stoel, dien den vorigen avond de voorgewende heer Eduard Dudley had ingenomen. De heer Rambert telde hem de 30,000 franken toe. Mejuffer Stephane werd aan haar vader teruggegeven, en zij bevestigde hetgeen de roover gezegd had, zij was met allen eerbied, en zelfs met hoffelijkheid behandeld.

Niemand te C... vermoedde iets van hetgeen ten huize van den Rambert voorgevallen was. Men haastte zich het jonge meisje uit te huwelijken.

Geboorte en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 31sten Maart 1841 zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 1sten Maart, Cornelia Jacoba Muller; Echtgenoot van Johann Ludwig Tholen, *dochter.* — Den 3den, Jeannette Antoinette Fronin, *zoon.* — Den 5den, Mietje Catharina de Vries, *dochter.* — Den 7den, Sara de la Parra, Echtgenoot van Isaak Jacob Bueno de Mesquita, *zoon.* — Idem, Sallij Marij Gomperts, *zoon.* — Den 8sten, Fannij Eerbaar, *zoon.* — Den 11den, Josephina Maria Dosserij, *dochter.* Den 13den, Maria Elisabeth Bedaard, *zoon.* — Idem, Venus van Cramer, *dochter.* — Den 14den, Sara Benjamin de Vries, Echtgenoot van Jacob Salomon Samson, *dochter.* — Idem, Maria Anna Helena Brouwer, Echtgenoot van Johann George Kramer, twee *dochters.* — Idem, Jacoba Bernardina Kaersenhoot. Echtgenoot van Henrij Arnoldus Ducoral, *zoon.* — Den 17den, Judith Coenraad Gomperts, Echtgenoot van Alexander Lijons, *zoon.* — Idem, Cornelia Maria van der Kust, *zoon.* — Den 18den, Geertruida Louize Schuster, Echtgenoot van Corstiaan Aart Batenburg, *dochter.* — Den 20sten, Henriette Nahar, *zoon.* — Den 21sten, Matje Carolina Walther, *zoon.* — Den 22sten, Mietje Elisabeth Grunberg, *zoon.* — Den 27sten, Leentje Tulp, *dochter.* — Den 28sten, Jacoba Wilhelmina Philippina Emanuels, *dochter.* — Den 31sten, Bilha Levie, Echtgenoot van Aron Isaacs Samuels, *dochter.*

OVERLEDEN: Den 26sten Februarij, Johan Henrich Francke, gepensioneerden Majoor Titulair bij de Kompagnie Koloniale Guides, oud 73 jaren. — Den 1sten Maart, George Nicolaas Wolphart, oud 44 jaren — Den 2den, Judith Salomon Joseph Levij, Echtgenoot van Israël Hartog Levie, oud 49 jaren — Den 3den, William, zoon van Catharina Bruining, oud 1 jaar en 2 maanden. — Den 5den, Abraham Haim Fernandes, oud 55 jaren. — Den 6den, Philip Jean, zoontje van Theresia Charlotte Françoise Chateau, oud 1 jaar en 10 maanden. — Den 16den, Abraham Coenradus Levij, oud 54 jaren. — Idem, Daniel Alexander Muller, Scheepsklerk aan Boord van Z. M. Brik *Pellikaan*, oud 22 jaren en 4 maanden. — Den 11den, Johanna Maria Gehrels, dochter van Johanna van de Kruijff, oud 21 jaren en 4 maanden. — Den 13den, Johanna Theodora Gesina van Wossing, oud 67 jaren. — Den 14den, Gottfried Willem Westhoven, gepensioneerd Kapitein bij de Kompagnie Koloniale Guides. — Idem, Carolina Petronella Frouin, dochter van Johanna Margaretha Dompig, oud 18 jaren. — Idem, Isak Samuel Keizer, oud 71 jaren. — Den 15den, Volkert Jan Halm, oud 39 jaren. — Den 16den, Arnoldus Egbertus Betting, zoon van Helena Margaretha Elisabeth Betting, oud 6 maanden. — Den 18den, Daniel Charles, zoon van Rebca Sophia Menneke, oud 8 jaren en ruim 2 maanden. — Idem, Maria, dochter van Louisa Bernhardina Johanna Hertzberger; oud 7 maanden. — Den 19den, Castor Erns, oud 46 jaren. — Den 20sten, Johann Matthias Karg, oud 73 jaren en 4 maanden. — Idem, Rosalina Petronella Francina, dochter van Amalia Augustina Causalius, oud 5 jaren en 3 maanden. — Den 22sten, Johannes Frederik Coupijn, oud 47 jaren en 4 maanden. — Idem, Philida van Bellingwoud, oud 75 jaren. — Den 26sten, Johannis Wiost van van de Vijver, oud 70 jaren. Den 27sten, Anna Catharina Lippe, Echtgenoot van Johannes Lambertus Gellée, oud 53 jaren, 4 maanden en 8 dagen. — Idem, Louisa Margaretha, dochter van Elisabeth van Rosa van Poppelman, oud 1 jaar en 10 maanden. — Den 30sten, Eva Abraham Meijer, oud 75 jaren. — Den 31sten, Catharina Helena, dochter van Johann Ludwig Tholen en Cornelia Jacoba Muller, oud 1 maand. Idem, Johan Carel George Boduitsch, oud 38 j.

ADVERTENTIËN.

(14715) De ondergeteekende VENNOOTEN der geëxisteerd hebbende Firma DUBUS & FUCHS, brengen mits dezen ter kennisse van belanghebbenden, dat zij op heden bij notariële Acte, den eerst ondergeteekende uitsluitend alleen belast hebben met de verdere liquidatie van bovengenoemde Firma.

Tevens hunne Debiteuren vriendelijk verzoekende, het aan hun verschuldigde zoo spoedig mogelijk te voldoen, ten einde alle onaangename vervolgingen te voorkomen.

Paramaribo, den 8 April 1841.

P. DUBUS.
J. W. FUCHS.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & C°.